

βαρεσόσκυλλος ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαρεσιὰ* καὶ *σκύλλος*.

Βαρεσιόσκυλλο, ὁ ἰδ.

βαρεσοῦλλης ἐπίθ. Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρεσιὰ* καὶ τῆς καταλ. -οῦλλης.

Βαρεσιάρης, ὁ ἰδ.

βαρετά ἐπίρρ. Ρόδ.—ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή³ 69.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαρετός*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Νωθρῶς ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.: Ἀλλάργενεν ἀνέγνωστα... καὶ βαρετά. 2) Ἐπικινδύνως Ρόδ.: Φρ. Πάω βαρετά (διατρέχω κίνδυνον, οἶον: ὁ ῥωστημένος πάει βαρετά).

βαρετάνθρωπος, ἰδ. *βαρετο-*.

βαρετο - πολλαχ.

Θέμα τοῦ ἐπιθ. *βαρετός*.

Δι' αὐτοῦ ὡς α' συνθετ. μετὰ οὐσιαστικῶν σχηματίζονται 1) Ὄνόματα δηλοῦντα τὸν προξενούντα βάρος, ἐνόκλησιν κττ., τὸν ἐπαχθῆ, τὸν φορτικόν, οἶον: *βαρετάνθρωπος*, *βαρετογυναῖκα*, *βαρετόπαιδο* κττ. 2) Ὄνόματα δηλοῦντα τὸν νωθρόν, οἶον: *βαρετόσκυλλο* κττ.

βαρετογυναῖκα, ἰδ. *βαρετο-*.

βαρετόπαιδο, ἰδ. *βαρετο-*.

βαρετός ἐπίθ. (Ι) σύννηθ. *βαριτός* βύρ. ἰδιώμ. *βαρετὲς* Σκῦρ. *βαρετὲ* Τσακων.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *βαρετός*.

Α) Παθ. 1) Ἐκεῖνος ποῦ βαρύνεται, νωθρός, ὀκνηρός σύννηθ.: Ὅσο προχωρεῖ ἡ ἡλικία γίνεται κἀνείς πρὸ *βαρετός*. Εἶμαι *βαρετός* 'ς τὰ ταξίδια. Συνών. ἰδ. ἐν λ. **βαρεμῆς*, ἀντίθ. *ἀβάρετος* 1, *ἀλαφροκόκκαλος*, *πεταροῦδος*. β) Ἀδιάθετος Πελοπν. (Ἀρκαδ. Σουδεν. Τριφυλ.) κ.ά.: Σήμερα εἶμαι λιγούλλι *βαρετός* Σουδεν. γ) Δύστροπος Στερελλ. (Αἰτωλ.): Γί'ν'κι *βαριτὴ* ἢ *δεῖνα* ἀπ' τ'ν γγαστριά. δ) Σοβαρός Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Σκῦρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Ὁ ἄντρας μου ἔναι *βαρετός*. Συνών. *βαρύς*. 2) Βραδυκίνητος Κύπρ.: Ἀσμ.

Τῶ ἂν ἔν' ὁ μαῦρος γλήγορος, φτάν-νεις τους εἰς τὴν στράταν
τῶ ἂν ἔν' ὁ μαῦρος *βαρετός*, φτάν-νεις τους πεζεμένους.

3) Θηλ. *βαρετή*, ἔγκυος Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Πελοπν. (Γελίν. Σουδεν.) κ.ά. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαρένω* Γ 1. 4) Μεταφ. ὁ εὐρισκόμενος εἰς κρίσιμον κατάστασιν, ἐπὶ ἀσθενοῦς Ρόδ.: *Βαρετός* εἶν' ὁ ῥωστημένος.

Β) Ἐνεργ. 1) Ὁ ἔχων βάρος, βαρὺς Κύπρ.: Γομάριν *βαρετόν*. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Μαχαιρ. 1, 32 (ἐκδ. RDawkins) «ἐναν μικρὸν πρᾶμαν, τὸ ποῖον ἦτον πολλὰ *βαρετόν*». β) Μεταφ. ὁ ἔχων ἠθικὸν βάρος, σοβαρός Κύπρ.: Ὁρκος *βαρετός*. 2) Δύσπεπτος Ἡπ. Πελοπν. Τρίκκ.: Φαεῖ *βαρετό* Ἡπ. Εἶναι *βαρετά* τὰ φασούλια Τρίκκ.

3) Ἐπαχθής, ἐνοχλητικός, φορτικός σύννηθ. καὶ Τσακων.: Καταντῆ *βαρετός* μὲ τὰ πειράγματά του - μὲ τοῖς φλναρίες του κττ. β) Ὁ μὴ προξενῶν εὐχαρίστησιν, ἄχαρις, ὀχλη